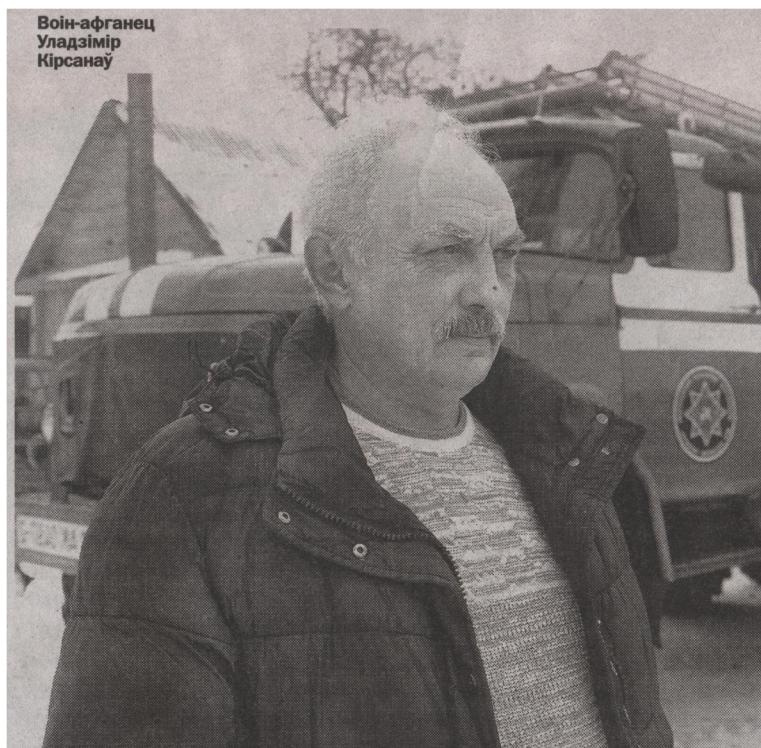

Райчонак, С. «Лепей не ведаць жахаў вайны» / С. Райчонак // Кліч Радзімы (Шаркаўшчына). — 2019. — 13 лют. — С. 2.

«ЛЕПЕЙ НЕ ВЕДАЦЬ ЖАХАЎ ВАЙНЫ»

Так выказаўся былы воін-афганец, жыхар вёскі Гарадзец **Уладзімір Цімафеевіч Кірсанau**. Васямянцацігадовым юнаком Уладзіміру прыйшлося трапіць у чужую далёкую краіну, выконваючы загады камандзіраў.

— Нарадзіўся я ў Лужках, закончыў мясцовую сярэднюю школу, — гаворыць Уладзімір Цімафеевіч. — Затым вучыўся такарнай справе ў прафтэхвучылішчы абласнога цэнтра. У Віцебску мне і прыйшла павестка аб прызывае на тэрміновую службу.

Перад тым, як трапіць у «гарачую кропку», нас, маладых салдат, накіравалі ў «вучэбку» г. Ашхабад Туркменскай ССР. На працягу шасці месяцаў вайсковае камандаванне абучала прыёмам рукапашнага бою, стральбе з розных відаў зброі, штодзённа здзяйснялі мы і шматкі ламетровыя маршкідкі, каб быць фізічна загартаванымі.

Уладзімір затым удзельнічаў у ваенных дзеяннях у складзе абаронаванага кантынгенту савецкіх войск у Афганістане са студзеня па ліпень 1988 года.

— У мае абавязкі ўваходзіла канваіраванне калон з тэхнікай, боепрыпасамі, узбраеннем, прадуктамі і іншым, якія рухаліся ад мяжы з Савецкім Саюзам у Афганістан, — успамінае мой суразмоўца. — Нярэдкімі былі і сутычкі з бандформіраваннямі, якія рабілі налёты на нашы калоны. У перастрэлцы з душманамі мы давалі адпор, у сутычках часта гінулі ад варожых куль саслужбыўцы. Ведаеце, пра гэта цяжка гаворыць, бо перастрэлкі, баі, смерць савецкіх салдат і цяпер стаяць перад вачамі, быццам гэта было не 30 год назад, а зусім нядаўна.

У ліпені 1988 года полк, дзе я служыў, пакінуў афганскую зямлю, нас змянілі салдаты, якія нядаўна прыбылі на чужыну. Сваю «тэрміноўку» я даслужваў ажно на Курыльскіх астрахах. Дэмабілізаваўшыся, вярнуўся ў родныя мясціны. Тут знайшоў працу па душы — уладкаваўся на пажарны пост у Лужках, дзе і адслужыў да выхаду ў адстаўку.

На тэрыторыі нашага сельсавета працьвіўся некалькі мужчын, якія таксама ўдзельнічалі ў ваенных дзеяннях у Афганістане. Мы часта сустракаемся, у сумеснай гаворцы ўспамінаем тыя часы, калі выконвалі інтэрнацыянальны доўг за межамі радзімы. Вось і сёлета 15 лютага паедзем у

гарадскі пасёлак, каб з іншымі воінамі-афганцамі прыняць удзел у юбілейных урачыстасцях з нагоды 30-годдзя вываду савецкіх войск з Афганістана.

Сяргей РАЙЧОНЯК